

Prenumerata wynosi:

Receptów nadsyłanych Redakcyi nie zwracamy.
Adres Redakcyi i Administracyi: „M. Reforma“ ul. Jagiellońska 10.
Telefon Redakcyi i Administracyi Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484

Wobec w zasadzie (1) zwoleńnika powo-
wzשענהו głosowania, prof. Głabiński oświ-
adając się w praktyce ze względów narodo-
wych przeciw zastosowaniu powszechnego
równego prawa wyborczego w Galicyi, nie
chciałoby ono bowiem należyte reprezentacy-
i wszystkich warstw narodu i nie zapewnio-
utrzymania harmonii narodowej, we wschodniej
części kraju oddało Polaków na łup Ru-
sinów. Natomiast jest prof. Głabiński za roz-
szerzeniem prawa wyborczego do wszystkich
kategorii reparyacyjnych, a mianowicie za powo-

Jeszcze jedna próbka narodowego radykalizmu tego kandydata. Zapytany na zgromadzeniu wyborczym przez inżyniera Dzieślewskiego, jakie stanowisko zająć powino przedstawicieli stwo polskie wobec trójpřzymierza, dał prof. Głabiński taką wymijającą odpowiedź, jak gdyby wysłanym być miał na urzędnika do kancelaryi ministerstwa spraw zagranicznych, a nie na posła polskiego do parlamentu. Twierdził mianowicie prof. Głabiński (wedle relacyi popierającego jego kandydaturę "Słowa Polskiego"), że sprawa trójpřzymierza jest "bardzo zawikłaną", decyzya zaś musi być zależną od ogólnej konstelacyi politycznej (sic!). Austria wybierać musi między sojuszem z Niemcami a Rosyą, a

"Pan hrabia na wstępie swych nrag zacytował polskie pismo "Tekka". Tak, pismo to szerzy szalone idee. Nie ma ono atoli żadnej powagi! I świeżo jeszcze, gdym chciał w niem coś skontrolować, nie mogłem, nimto gorliwych poszukiwać, znaleźć ani jednego egzemplarza w całej dzielnicy poznańskiej. Niedawno temu nawet cała prasa polska w dzielnicy wydała odezwę z wielu tysiącami podpisów (Podpisując zebrano się ledwie 100! Przyp. Red.) ostrzegając młodzież przed podszeptami właśnie tego pisma "Teki". A zatem z tego, co na pisano w "Tece", nie można czynić zarzutu całej ludności, tembardziej że "Tekka", jak powiedział-

„Margrabi Wielopolski jest ojcem politycznej zasady, która dziś istnieje i żyje w całym polskim narodzie jako żywa myśl polityczna, a mianowicie jest ojcem idei asymilacji państwowej z zachowaniem narodowej odrębności.

Cała prasa poznańska z „Kuryerem Poznańskim” na czele zaprotowała przeciwko nowym tym „lojalnym wyrykom” p. Kościelskiego, a mianowicie przeciwko twierdzeniom jego, że Polacy dążą do asymilacji zaborcami. Jedynie „Dziennik Poznański” nietykło w tej sprawie nie znalazł nie zdrożnego, lecz pali nawet każdą, na cześć mowy.

— Panie, — rzekłem, — ta wiadomość nie że do reszty zdruzgotać demokratów. Bo pomyśl Pan, co się stanie dopiero, gdy poezciwa królowa Wilhelmina dowie się, że i p. Rimler także zdobył mandat radziecki?

— Jeszcze do tej chwili nie nadeszły o tem wiadomości z zamku Loo, — odrzekł mój przyjaciel poważnie, — ale, o ile wnosić mogę, to zwycięstwo nadwornego dostawcy parasolek i pełnomocnictw wyborczych, musiało jeszcze

— Przepraszam Pana, — odparłem, — a iluż wyborców jest w Pańskiej instytucji?
— No, nas jest wprawdzie tylko 12, ale jak się zakreślimy między ludźmi, to możemy wielkiego bogosna narobić.
Wszystko to bardzo ładnie, — mówię, —

— A, to już nie nasza rzecz; stańczyki nam dają — a wy nic nie przyrzekacie. My wszyscy jesteśmy demokratami i pójdziemy z wami, jak jeden mąż, ale musicie wziąć na swoją listę już najmniej tylu kandydatów, co stańczyki.

Komitet demokratyczny miał krótko sformułowane rozwiązanie zadanie: pomieścić sto kilkadziesiąt mandatów w liczbie 24, przeznaczonych na Koło inteligencji. — Nie mając z natury wielkiej inklinacji do rozwiązywania problemów matematycznych, wymyślałem się, jakichcześnie i poszedłem do domu, aby pokre-

Wolność i swoboda zagnieździły się w ziemiach polskich

M. K.

Tak upadł organ, który za dawniejszych redakcyjnych był najwyżej sztandar narodowy.

Koerber, czy Szell?

(Korespondencya „Nowej Reformy”).

Wiedeń, 9 maja.

(—r.) Jest przesilenie, albo go niema z powodu stagnacji austro-węgierskich rokowań? — Oto pytanie chwili, parafrazowane wedle Hamletowskiego „być albo nie być“, w całej opinii publicznej po obydwu stronach rzeki Litawy. Dziwna rzecz: w Austrii, półrządowa prasa widzi rzeczy nadzwyczaj czarno i groźnie, a bez ogródki mówi o przesileniu, podczas gdy prasowi hajducy rządu węgierskiego zapewniają najrozsądniej, że przesilenia żadnego nie było i niema. Na wszelki sposób jest to bardzo osobiwy objaw, którego sobie na razie trudno wytłumaczyć. Mimo woli więc nasuwa się pytanie, jaki interes może chwilowo mieć rząd austriacki w jak najkrótkim czasie rozpowszechnianiu wieści o przesileniu, a rząd węgierski przeciwnie w zaprzeczaniu temu twierdzenia?

Nie można przypuszczać, jakoby zachowanie się austriackiej prasy półrządowej obliczone było na wywarce presji na rząd węgierski, który już nie raz patrzył z zimną krwią na walce się gabinety austriackie właśnie z powodu, że sprzeciwiły się węgierskim życzeniom lub wpływom. Co do Koerbera w szczególności, którego stanowisko Węgry notorycznie podkopywali bardzo energicznie do niedawna jeszcze, możnaby owszem przypuszczać, że wszystkie wieści o jego ustąpieniu powinny być właśnie pożądane dla prasy węgierskiej i zadowolaniem przyjmowane jako zwycięstwo węgierskie. Jeśli atoli tak nie jest, dowodzi to, że Węgry w ustąpieniu Koerbera nie wierzą, że oni stanowisko jego uważają za silne, a przesilenia obawiają się, że się tak wyrażamy, w biernej formie, tj. przesilenia gabinetowego nie w Austrii, lecz u siebie.

Austriacka prasa półrządowa robiąc tyle wrzawy z powodu rzekomego przesilenia, nigdzie ani słówkiem nie wspomina, jakoby stanowisko gabinetu austriackiego mogło być zachwiane i że przesilenie do niego stosować należy. Pisze ona wogóle o przesileniu, bez bliższego określenia jego jakości z wagą, że istnieje ono dlatego, ponieważ Koerber na dłuższe awlekanie rokowań pomiędzy obydwoma rządami pod żadnym warunkiem zezwolił nie chce, i że wogóle rzecz stawia na ostrzu miecza — „ant, ant“. Gdyby tym razem chodziło o Koerbera i jego gabinet, półrządowcy austriaccy byłiby niezawodnie powściągliwi i raczej zaprzeczyliby istnienie przesilenia, a nie rozstrzygali go na wszystkich strony świata. Byłoby to właśnie rzecz węgierskich półrządowych hajduków pióra. Rzecz ma się przeciwnie, więc z tego wynikałoby, że Koerber, wiedząc o przesileniu, nie ma bynajmniej na myśli swojego ustąpienia, lecz stosnie to do swego kolegi Szella. Można by nawet austriacką wrzawę o przesileniu uważać za odwet ze strony Koerbera, za odpowiedź na krecłą robotę Węgrów, podkopujących stanowisko gabinetu austriackiego, który znajdując się dotychczas w defensywie, przeszedł w ten sposób do ofensywy, do ataku.

Inaczej trudno sobie wytłumaczyć obecne, osobliwe położenie. Pomimo konferencji, odbytej pomiędzy Körberem a Szellem w Budapeszcie, położenie nie tylko się w niczem nie wyjaśniło, lecz owszem jest może jeszcze bardziej naprężone. Ma się w Wiedniu odbyć rada ministrów, na której, jak głosią już od dni kilku austriaccy dzienniki półrządowe, „zapadnie mają rozstrzygające uchwały“. Tego nie można inaczej rozumieć, jak, że Körber obstaje wobec Węgrów przy swoim, że nie myśli zrobić im żadnego ustępstwa, a ponieważ Węgry trwają i — jak się zdaje — trwać będą przy swoim z uporem, przeto prawdopodobnie obydwaj gabinety wniosą prośby o dymisyję, a korona znajdzie się w położeniu wyboru pomiędzy Koerberem a Szellem.

Kto wyjdzie zwycięzca?

Z zachowania się prasy austriackiej, otrzymującej natężenie od rządu, a także i z półrządowej węgierskiej, wynioskowaby można, że Körber nie będzie pobity przez Szella, albo raczej nie byłby pobitym, gdyby sprawa weszła istotnie na tak radykalne tory i, niby węzeł gordyjski, miała być przecięta mieczem przez koronę. Są powody ważne do mniemania, że najwyższe koda będą pośredniczyć w wyrównaniu różnic, działających stanowiska obydwu rządów. Rzecz pójdzie możliwie „targiem krakowskim“ i nie — przyjdzie wale do krwi rozlewu.

Bądź co bądź, nie można Körberowi odmówić wielkiej zręczności w postępowaniu z Węgrami. Nie łatwa to rzecz dać sobie z nimi rady.

Idylla międzynarodowa.

Jeżeli wogóle wierzyć mamy zapewnieniom ministra spraw zagranicznych, to, według exposé hr. Gołuchowskiego, które we środę wygłosił na posiedzeniu komisji budżetowej delegacji austriackiej, panuje dziś w stosunkach międzynarodowych nie tylko w Europie, ale wogóle na całym świecie, prawdziwa idylla. Wszystkie mocarstwa ożywione są jedną tylko myślą, jednym uczuciem: gorącym pragnieniem pokoju i najmniejszej nawet obłóczki nie zamieniają jasnego widnokręgu politycznego.

Pierwsze miejsce w wywodach ministra zajęło trójprzymierze. Kończy się ono w maju 1903 roku, lecz napewno zostanie odnowione. Wszystkie trzy gabinety wymienili już formalne zapewnienia co do silnego zamiaru utrzymania nadal sojuszu w całej pełni i co do podpisania go w swoim czasie. Pozbawiony wszelkich celów zaczepnych, a odpowiadający wzajemnym interesom, będzie ten prawdziwie „konserwatywny związek“ — jak nazwał go minister — i nadal dążyć do celów pokojowych, tembardziej, że jak się przekonano z uroczyście zapewnienia Rosji i Francji, także zawarte przez te mocarstwa „dwuprzymierze“, do tychsamych zmierza celów, zatem jest tylko cennym uzupełnieniem trójprzymierza. — Równoległe te akcje wydały już nie tylko bezpośrednie błogie owoce, ale i pośrednio stały się dobrodziejstwem dla ludzkości, gdyż wytworzyły cały system im podobnych. Do nich zaliczyć trzeba przymierze angielsko-japońskie i równoczesne francusko-rosyjskie,

dotyczące wschodniej Azji, dalej „pełen zaufania stosunek“, panujący obecnie między Francją i Włochami, a przedewszystkiem porozumienie petersburskie z r. 1897, które spowodowało „nadzwyczaj korzystne ukazanie się stosunków Austrii do Rosji“.

O tych stosunkach rozwodził się hr. Gołuchowski obszernie i z szczególnym jak się zdawało zadowoleniem. Od chwili — mówił — kiedy można było stwierdzić, że ani my, ani Rosya nie mamy samolubnych celów na półwyspie bałkańskim, ani zamiaru zdobyć terytorjalnych, musiała zniknąć nieufność, która przez długie lata zagrażała stosunkom obu mocarstw. Niech mi wolno będzie wyrazić nadzieję, że ten stan coraz bardziej będzie się utrzymywał niezależnie nawet od niedających się uniknąć chwilowych nieporozumień. Jest to tem bardziej potrzebne, że istnieje żywość, które pragną łowić ryby w mętnej wodzie i dla tego nie szczędzą trudów, aby porozumienie to podkopać, a nie brak także usiłowań, dających do gwałtownego przeistoczenia stosunków na Bałkanie. Aby sparaliżować te usiłowania, wystrzegać się winny oba mocarstwa zarówno t. zw. „polityki o powagę“, mieszanica to wewnętrznych spraw państw bałkańskich i wytwarzania sobie specjalnych „sfer interesów“. Zapewniając, że Austrija pod tym względem zawsze spełniać będzie wiernie swe zobowiązania, uważał hr. Gołuchowski jednak za potrzebne wyrazić nadzieję, że i Rosya tak samo postępować będzie.

Ponieważ jednakże stosunki na Bałkanie pozostawiają mimo to dużo do życzenia, więc dla państw tamtejszym poważne napomnienie, aby ze swej strony unikały wszystkiego, coby pokój zakłócić mogło. Turcy i zalecono, aby przestała gnębić chrześcijan i zaprowadziła administrację sprawiedliwą, Serbii i Bułgarii, aby wystąpiły przeciwko burliwym żywiołom. Jedynym państwem, które spełnia tam wzorowo wszelkie swe obowiązki, to, zdaniem ministra, Rumunia. — Jako przykład szczególnej życzliwości Austro-Węgier dla państw bałkańskich przytoczył konwencyę konsularną, zawartą z Bułgarią. I stosunki w Grecji znacznie się poprawiły.

Co się tyczy polityki Austro-Węgier na azjatyckim wschodzie, w Chinach, to dąży ona również do utrzymania „status quo“ i tak zw. otwartych drzwi dla wszystkich.

Z „matem i tedy zastrzeżeniami“ panują w wielkiej polityce na całym świecie prawdziwie rajske stosunki!

Mniej jakos pomyślnie przedstawia się położenie handlowo-polityczne, ale i co do niego hr. Gołuchowski pełen jest różowego optymizmu. Już tylko półtora roku dzieli nas od wygaśnięcia obecnych traktatów handlowych, czas tedy zabrać się do raczej pracy, celem ich korzystnego odnowienia. Minister przyznaje, że rokowania natrafiają na trudności, mimo to sądzi, że przy dobrej obustronnej woli, będzie można osiągnąć porozumienie. Przedtem atoli trzeba zatwierdzić się z ugodą z Węgrami, bo tylko w takim razie będzie można wystąpić silnie jako całość wobec zagranicy. Chcąc osiągnąć ustępstwa od przeciwnej strony, nie wolno nam okazywać słabości we własnym domu. Porozumienie w sprawie autonomicznej taryfy kolejowej jest tedy nieodzownym warunkiem korzystnej akcji traktatowej.

W końcu objaśniał minister poszczególne pozycje budżetu i zakończył zapewnieniem gotowości swej do udzielenia wszelkich wyjaśnień.

W pesymistyczny natomiast ton uderzył delegat Kramarz. Z góry zaznaczył, że nie podziela optymizmu ministra, jeśli zaś wstrzymał się od zwykłego parlamentarnego „oho“, to uczynił to jedynie ze względu na to, że nikt się wywodami ministra nie entuzjazmował. Po znanej mowie kanclerza Niemiec, hr. Bülowa, stronnictwo mowy straciło do reszty sympatyje dla trójprzymierza. Mowca zawsze zresztą zapatrywał się na ten sojusz tak samo, jak hr. Bülow, że nie jest konieczne potrzebny. Z mowy Bülowa wynika jasno, że Austrija pozwoliła się wyzyskać, bo przystąpieniem swem do trójprzymierza ratyfikowała wszystko to, co polityka pruska odwna przeciwko niej nabroiła. Wypadałoby też mniemać, że nareszcie i zwolennicy przymierza przestaną uważać je za nietykalną świętość.

Według zapewnienia ministra — mówił poseł Kramarz dalej — żyjemy jakoby w erze wiecznego pokoju. Wobec tego, wobec tej rzekomo tak błogiej sytuacji, należy żądać, ażeby nareszcie ogłoszono treść trójprzymierza. Wówczas przekonalibyśmy się, czy warte jest takiego podziwu, jakiego od nas domagał się rząd przez lat tyle. Satisfakcję sprawia mowcy ze wszystkich wywodów ministra jedynie ustęp, dotyczący stosunku do Rosji.

Następnie poseł Sylwester słał politykę Gołuchowskiego, zwałcał pogląd dra Kramarza na trójprzymierze i żądał od Węgier ustępstw w dziedzinie cłowej.

Z kolez zabrał głos przedstawiciel Koła polskiego, poseł Kozłowski.

Zaznaczył on na wstępie, że życzy wypada, aby zawarte przez Austryę przymierze i traktaty polegały w większej mierze, niż dotychczas, na wzajemności, aby nie sprzeciwiały się opinii publicznej, a zapewniały Austrii zupełne równouprawnienie, a przede wszystkim, aby wykonywanie obowiązków przymierza odpowiadało jego intencjom.

O trójprzymierzu tego wszystkiego powiedział nie można; przeciwnie, dawało i daje ono powod do rekryminacji. Mianowicie nie zawsze przestrzegano zasady równowagi i Austrii. Gdy sojusz zawierano, jedynie Niemcy byli zagrożeni i to z dwóch stron, podczas gdy Austrii nie nie groziło. Mowca nie wspominał o tem, gdyby nie mowa kanclerza Bülowa, z której wnosićby można, że trójprzymierze ma większą wartość dla Austrii, niż dla Niemiec. Hr. Gołuchowski, niestety, podniósł tylko jasne strony trójprzymierza, a pominał zupełnie ciemne. Do tych ciemnych należy mianowicie ów traktat, zawarty poza plecami Austrii, przez Niemcy z Rosją, traktat, który był czemś więcej, niż niewinną extra-

turą „jednego z małżonków“, jak się hr. Bülow wyraził.

Rząd starał się zawsze przedstawić rzecz tak, jak gdyby trójprzymierze było integralną podstawą austriackiej polityki pokojowej. Z tej jedynie przyczyny znalazło ono poparcie u Polaków, jakkolwiek poparcie to wymagało od nich zaparcia się siebie i przytłumienia uczuć narodowych. — Mimo to, niestety, koła pruskie, kierujące sprawami traktatów, nie starały się o pozyskanie dla sojuszu szczerze życzliwości większości mieszkańców Austrii. Mowca wini o to tylko te koła, a nie cały naród niemiecki, wśród którego nie braknie żywiołów, potępiających przeciwne ustawom zarządzenia rządu pruskiego, dyskredytujące sojusz z Austrią. Żywioły te czują, że Niemcy, mając daleko sięgające ambicje w innych częściach świata, łatwo narażić się mogą na zawikłania i że wskutek tego, więcej niż Austrija, potrzebują sprzymierzeńca. My jednakże trzymać się musimy kół rządzących. Te zaś nie postępują tak, jak przystało na sprzymierzeńca.

Tu mowca wytoczył skargę na liczne wypadki szkanowania listów polskich z Austrii przez pocztę niemieckie, naruszenia tajemnicy listów i poddawania ich długiej kwarantannie z powodu rzekomo niezrozumienia adresu. Szukany te są na pozór tak małosłowne, iż można by uważać za nadużycia podrzędnych organów. W połączeniu jednakże z całą antypolską polityką Niemiec, która również żywe oburzenie wywołała w ojczyźnie mowcy, przybierają te szkany charakter rożmyślniej akcji rządu pruskiego przeciwko polskim poddanym Austrii. W takim zaś razie nie powinno się ich puszcząć bezkarnie nawet wobec sprzymierzonego mocarstwa. — Takimś charakter mają owe liczne wypadki pogwałcenia międzynarodowej wolności osiedlania się, czyli wypadki wydawania poddanych austriackich z Niemiec, które nawet z jednej strony członkowie parlamentu niemieckiego, a z drugiej niemieckie organa w Austrii stanowczo potępili.

Przechodząc do niemieckiej polityki cłowej, wyraził mowca zdziwienie, że rząd niemiecki zamierza nową swą taryfę cłową, tak niezmiernie szkodliwą dla Austrii, wysunąć jako podstawę do układów z tem mocarstwem. I poza tem Niemcy nie mają najmniejszego względu na interesy Austrii. Konwencya weterynaryjna była martwą literą i w ostatniej dopiero chwili, jedynie z powodu drożyzny mięsa we własnym kraju, rząd Rzeszy otworzył granicę dla bydła z Austrii, podczas gdy dowóz nierogaczyny dotychczas jest utrudniony, przez co w niektórych latach naraża się nas na straty, wynoszące do 100 milionów.

Mowca kończy słowami: W nadziei, że minister ten pomyślnie spełni swe ważne zadania, im bardziej poprze zaufanie Polaków, a mianowicie, że tem łatwiej zdoła zapewnić Austrii równowartość w przymierzu i ściśle przestrzeganie traktatów — Polacy głosować będą za budżetem ministerstwa spraw zagranicznych.

Przemówienia posłów Pergelta, który dopominał się o pomnożenie konsulatów, Stürgkha, Kindermana, Vukowicza i replice dra Kramarza na zapiekę Stürgkha, zabrał głos hr. Gołuchowski, aby odpowiedzieć na wszelkie uwagi i życzenia.

Zdaniem ministra, wszystkie wytoczone rekryminacje są niezasadne. Co do mowy kanclerza Bülowa — to zapewnić może, że kanclerz bynajmniej nie chciał bagatelizować trójprzymierza. Ogłosił brzmienia trójprzymierza dziś jeszcze nie można. Obawy, iżby łączono je z kwestyami traktatowymi, są bezpodstawne. Co się zaś tyczy zarzutów posła Kozłowskiego — to i one nie odpowiadają rzeczywistości. O ryzyko zważonych wydalaniach poddanych austriackich z Prus niema mowy (!). Ilekroć zaś napływały zażalenia, zaraz przedsiębiorstwo energetyczne środki, które w „bardzo wielu wypadkach“ odniosły skutek. Rząd nie zaniedbuje tedy interesów austriackich w stosunkach z Niemcami.

Wobec tak kategorycznego zaprzeczenia posła Kozłowskiego powrócił raz jeszcze do tej sprawy w dyskusji szczegółowej i oświadczył, że twierdzenia swoje podtrzymuje w całej pełni. Niezbite dowody ich prawdziwości znaleźć można w sprawozdaniach Sejmu pruskiego i ministerstwa spraw wewnętrznych. Głównym błędem rządu jest, że interweniuje jedynie w razie specjalnego wezwania, a nie zwalcza systemu pruskiego, zwróconego przeciwko polskim poddanym Austrii, — co konieczne czynić powinien. Dalej żąda, aby konsulowie zajmowali się bacznie losem robotników sezonowych, wychodzących do Prus.

Na te uwagi — minister już nie odpowiedział. Mimo to — posłowie polscy głosowali jednogłośnie za budżetem, który też został przyjęty.

I kłamka zapadła. Hr. Gołuchowski otrzymał budżet i w skrytości serca winisze sobie zapewne łatwego zwycięstwa.

Nowe działa.

Na wczorajszym rannem posiedzeniu komisji budżetowej delegacji austriackiej rozpoczęły się obrady nad budżetem armii. Ponieważ członkowie niemieckiego stronnictwa ludowego „dla braku zaufania do administracji armii“ — jak oświadczyli — w dyskusji udziału nie wzięli, nie zajęła ona dłuższego czasu i budżet już został uchwalony.

Na wstępie minister wojny dawał objaśnienia co do nowych działy, jakie mają być zaprowadzone w armii austriackiej. Dotychczas zapadła decyzja jedynie w kwestyi haubie i dział górskich. Zamierzonym jest utworzenie 14 baterijnych dywizyj haubic, tak, że na każdą z istniejących baterij artylerji przypadnie jedna.

Jako materiał do tych działy wybrano bronz i to ze względu na bezpieczeństwo obsługi przy strzelaniu pociskami eksplozującymi. Przy próbach umyślnie wywoływano eksplozję pocisków takich w przedniej słabszej części działa, aby się przekonać o wytrzymałości materiału. Rezultat był taki, że ściany rury wprawdzie się rozszerzyły, ale nie pękły. To zadowolowało. Gdyby zresztą wybór padł był na stal — okazałaby się może potrzeba zamówienia działu u Kruppa w Essen, a więc zagranicą, gdyż tylko Krupp wyrabia stal działową, wytrzymałą na pociski pękające, tak zaś nowo działa można będzie wykonać w kraju.

Co się tyczy kosztów nowych dział, to minister dokładnie jeszcze obliczył i wyliczył ich nie może. Zapewnia jednakże, że rząd całej na ten cel potrzebnej kwoty nie zażąda od razu, lecz że podzieli ją na trzy roczne raty. Z wyjątkiem rur działowych, które odlane zostaną w arsenałach, wszelkie inne części działu zamówione będą u prywatnych przedsiębiorców.

Z nowej artylerji górskiej na razie utworzona zostanie jedna tylko bateria.

Władza wojskowa nosi się także z myślą zaprowadzenia nowego działu polowego w armii. Ponieważ jednakże obecnie nie jest jeszcze rozstrzygnięta kwestya, który z dwóch przyrządów hamulcowych, wynalezionych w ostatnim czasie okaże się lepszym w praktyce, odcroczono wybór nowego działu na później. Tymczasem jednakże odbywać się będą próby z rozmaitemi modelami.

W dyskusji przemawiał pierwszy poseł Popowski. Mowca wyraził zadowolenie, że w traktowaniu żołnierzy nastąpiło polepszenie, żądał jednakże nowej wojskowej procedury karnej.

Dr Kozłowski omawiał sprawę nowych dział a następnie sprawę licznych samobójstw w korpusie przemyskim, stosunek komendanta tamtejszego do ludności cywilnej oraz do urzędników sądowych i autonomicznych. Minister wojny powinien konieczne zalecić komendzie korpusu tego szanowanie ustaw krajowych. W końcu interpelował ministra w sprawie asystencyi wojskowej przy trasowaniu drogi do Morskiego Oka i oświadczył, że mimo nieuwzględnienia wielu życzeń, Polacy ze względów ogólnopństwowych głosować będą za nowym kredytem dla armii.

Dr Kramarz zaznaczył, że stronnictwo jego głosować będzie przeciwko budżetowi.

P. Dzieduszycki poruszył sprawę rewersów demolacyjnych.

Minister wojny generał Krieghammer udzielił na wszelkie pytania obszernych wyjaśnień, poczem wydział przyjął zarówno budżet zwyczajny, jak i nadzwyczajny w kwocie 31 milionów koron na artylerję.

Dziś na porządku obrad budżet marynarki.

Gwałty pruskie.

Parlament niemiecki odczytał się do 3 czerwca. Hr. Ballestrem — mimo serdecznych wyrzuceń księcia Radziwiłła dla centrum na swej uczcie centrowej, o której donosiliśmy przed kilku dniami, nie uważał za stosowne umieścić na początku obrad interpelacji w sprawie Wrześni, a podobno wogóle już nie chce jej poddać pod obrady...

Mimo to zarówno książę Radziwiłł jak i organ Kościelskiego „Dziennik Poznański“ — sprzeciwiają się zaleconej posłom polskim obstrukcji, jakkolwiek skuteczność tego środka znów świeżo okazała się w całej pełni. Za pomocą obstrukcji takiej zdołali wolnomyślni przeszkodzić przeformowaniu ustawy spirytusowej, żądanej przez agraryszys. Wszyscy korzystają z tego środka, tylko Polakom wydaje się on — „nielegalnym“ i „niepolitycznym“. (Powróćmy jeszcze do tej sprawy).

Nie 250 lecz „tylko“ 200 milionów. Wczoraj złożył rząd pruski istotnie do łaski marszałkowskiej sejmiku pruskiego nowy projekt antypolski — wyznaczający na dalszą germanizację dzielnic polskich nie 250 — lecz 200 milionów marek. Równocześnie z wniesieniem tego projektu pojawiło się w oficjalnym organie „Berl. Polit. Nachr.“ bliższe objaśnienie, dla czego tak akcyja przez rząd została podjęta i jakim celom ma służyć. Przedewszystkiem wzmocnienie funduszu komisji kolonizacyjnej o nowe 100 milionów (razem 300 milionów) ma być „znakiem zrozumienia tak dla niemieckiej jak polskiej ludności na wschodnich kresach, że rząd z całą siłą i z bezwzględnością wytrwałością zamierza prowadzić nadal politykę skuteczną obrony (!) niemieczyny w dzielnicach dwujęzycznych“.

Wyznaczenie drugich 100 milionów marek na zakupno „domen“ ma według „Berl. Polit. Nachr.“ „najwyższą bezpośrednią doniosłość praktyczną“ i jest właściwie jednym z pierwotnych planów księcia Bismarcka, jakie on miał przy zakładaniu komisji kolonizacyjnej.

Dzięki tym milionom, administracja domen będzie mogła tam, gdzie się zaleca zamiana latyfundiów prywatnych na własność państwową, występować jako nabywca i przeszkadzać przechodzeniu takich dóbr w silniejsze polskie ręce. Oficjalny entrefilet kończy swoją reklamę dla nowego projektu temi słowy: „Utworzenie funduszu na zakupowanie domen wypełnia więc przykrą lukę, która się dotąd zaznaczała w uzbrojeniu państwa dla przeprowadzenia jego polityki ochrony (!) niemieczyny na wschodnich kresach i można mieć na pewno nadzieję, że ono wyda błogie owoce“.

Nowe lajdactwo sądów pruskich. Przed sądem w Inowrocławiu stał kilkanaścieletni Stanisław Hejna z Balina, oskarżony o rzekomo nieprawą zmianę nazwiska. Ojciec dziecka, nie umiejący pisać ani czytać, kazał go zapisać przy chrzcie jako „Hejna“ i chłopiec posługiwał się tem nazwiskiem. Tymczasem utrzymywano, że dziadek jego nazywał się Hein. Wskutek tego uznano, że chłopiec wi-

nien nosić to niemieckie nazwisko i za to, że w zgodzie z metryką nazywał się Hejna, skazano go na dwa tygodnie aresztu. Zasądzone zamierza założyć rekurs przeciw temu wyrokowi.

Ad usum hr. Gołuchowskiego. Policja poznańska wydziła z Poznania artystów opery lwowskiej pp. Tarnawskiego i Kohmana jedynie z tego powodu, ponieważ z wielkimi powodzeniem brali udział w koncercie, urządzone przez „Sokoła“ poznańskiego, a na ogólne życzenie wystąpić mieli jeszcze w dwóch koncertach. Akt banicyjny wezwał ich do opuszczenia terytorium pruskiego w ciągu 12 godzin.

P. Kohman, który dla studiów przebywa stale w Frankfurcie n. M., otrzymał wskutek swej rekryminacji pozwolenie udania się tamże. Tylko z Poznania natychmiast wyjeżdżać musiał. Tak respektuje rząd pruski sztukę i jej reprezentantów.

Z ruchu wyborczego.

Kraków, 10 maja.

W poniedziałek 12 b. m. odbędą się wybory 10 radców miejskich z Koła małego handlu i przemysłu (III C). W Kole tem zawsze stanowiącą przewagę mieli wyborcy żydowscy, a stosunek ten nie zmienił się także obecnie. Zawsze też z tej kurii w przeważnej części wychodzili kandydaci żydowscy. Obecnie w kurii tej wybiera 230 chrześcijańskich, a przeszło 900 wyborców żydowskich. Z tego powodu przedwyborczy komitet demokratyczny miejski, układając listę kandydatów z Koła III C, liczyć się musiał z życzeniami komitetu „niezawisłych żydów“, do którego należała cała postępową część wyborców żydowskich. Komitet demokratyczny poleca tedy wyborcom następujących ośmiu kandydatów z tej kurii:

1. Jędrzej Birnbaum,
2. Romana Drobnera,
3. Dra Rudolfa Frühlinga,
4. Dra Adolfa Grossa,
5. Dra Ludwika Lustgartena,
6. Augusta Miednicka,
7. Dra Hermana Seinfelda,
8. Mojżesza Schmelmkesa.

Oprócz tego kandydują z tej kurii, popierani przez komitet stronnictwa niezawisłych żydów:

Dr Józef Rosenblatt i poseł Ignacy Daszyński. Z ośmiu tych kandydatów, których komitet przedwyborczy demokratyczny wyborcom małego handlu i przemysłu poleca, czterech już do Rady należało, a mianowicie:

Juda Birnbaum, bardzo gorliwy w Radzie pracownik. Będąc czynnym w sekcji skarbowej, umiał być rozumnie oszczędnym, nie cofając się przed wydatkami produktywnymi. Powszechnie cieszył się poważaniem i sympatją i w kołach chrześcijańskich, a jeżeli zabierał głos, to zawsze przedmiotowo i trafnie.

Dr Ludwik Lustgarten również zasługuje na miano bardzo pilnego i o dobro gminy dbającego radcy. Posiadał on powszechne uznanie w swoich współwyznawców, dla których uświadamienia społecznego i narodowego nie mało potężny materiał i, jako taki, również w społeczeństwie chrześcijańskim dużo posiada sympatyj.

Mojżesz Schmelmkes pracował gorliwie w sekcji ekonomicznej, a sprawy najżywniejsze miasta, które się tam rozgrywały, oceniał rzetelnie i bezstronnie, zwłaszcza, że jako przemysłowiec, ważny ten dział pracy społecznej i trudności jego z własnego znał doświadczenia. Był radcą bardzo pożytecznym i przez wszystkich cenionym.

Dr Herman Seinfeld należał do najruchliwszych i najpracowitszych członków Rady. Niejednę sprawę pożyteczną z jego poruszonego inicjatywy, jak n. p. sprawę centralnej stacji elektrycznej i komisji dróg wodnych. Przy obradach nad statutem miejskim, jak i w wszystkich wogóle sprawach, zajmował stanowisko szersze, postępowe i demokratyczne. W Radzie zabierał głos często a wymowa jego gorąca, acz w przeciwnika godząca prosto i bez obelg, bywała niejednokrotnie bodźcem szybszego działania w sprawach miejskich.

Z kandydatów nowych, których komitet demokratyczny wyborcom zaleca, są pp.:

Roman Drobner, kupiec, cieszy się zaufaniem swoich współwyznawców i posiada opinię wytrwałego i pracowitego zawodowca.

Dr Rudolf Frühling, znany w szerokich kołach miasta jako bardzo zdolny adwokat i jako jeden z najczystszych przywódców stronnictwa niezawisłych żydów, nad których uobywateleniem gorliwie, wytrwale i bezinteresownie pracuje.

Dr Adolf Gross, specjalista w sprawach podatkowych, znany w mieście ze swojego gorącego przejęcia się duchem obywatelskim i z gorliwej działalności w Towarzystwie szkoły ludowej. Jako organizator stronnictwa niezawisłych żydów, dąży do podniesienia poziomu etycznego i poczucia narodowego w szerokich warstwach żydowskich.

August Miednicki, przełożony stowarzyszenia restauratorów, kawiarzy i szynkarzy, obywatel bardzo czynny, ze sprawami publicznymi obnażoniony, znany z wypróbowanych przekonań demokratycznych, cieszy się w licznych kołach, tak chrześcijańskich, jak i żydowskich, wielką sympatją.

Obok wymienionych, do stronnictwa demokratycznego zaliczających się obywateli, których z ramienia tego stronnictwa gorąco popieramy, zwracamy jeszcze uwagę na dalszych dwóch kandydatów, których komitet niezawisłych żydów wyborcom kurii III C zaleca, a którzy do stronnictwa naszego nie należą. Są to pp.: prof. dr Józef Rosenblatt i poseł Ignacy Daszyński.

Obie osobistości znane są w najszerszych kołach naszego miasta.

Prof. Rosenblatt, w Radzie dotąd zasiadający, pracował bardzo korzystnie, a jakkolwiek zapatrywaniami zbliżony więcej do zasad konserwatywnych, umiał jednakowoż sprawy traktować zawsze bezstronnie i przedmiotowo w sposób, daleki od owej partyjnej za-

Gorsoty wysokie i niskie, wyrobów francuskich i wiedeńskich w dwudziestu trzech odmianach. **Ceraty** na podłogę pod umywalki i na meble. **Obrusy ceratowe** na stoły i wszelkie przybory do krawieczyny.

połączają w wielkim wyborze i po **POREBSKI & ZIMLER** Kraków, Rynek główny 1. 8

kurs na posadę adjunkta II klasy przy krajowym archiwum aktów grodzkich i ziemskich. Do tej posady przywiązana jest płała 1800 K i dodatków aktywności 400 K rocznie, oraz prawo do trzech dodatków pięcioletnich po 200 K rocznie. Osoby ubiegające się o tę posadę winny się wykazać doktoratem prawa lub filozofii, a pierwszeństwo będą mieli kandydaci, którzy odnieśli praca naukowymi z zakresu historii polskiej lub historii prawa polskiego. Podania zaopatrzone nabo w metrykę urodzenia i dowód obywatelstwa austriackiego wnieść należy wprost do Wydziału krajowego we Lwowie do dnia 25 b. m.

Repertuar Teatru miejskiego.

W niedzielę 11 maja: „Zaczarowane koło”.
W poniedziałek 12 maja: „Wesele” (na dochód robotników teatru miejskiego).
We wtorek 13 maja: „Florio i Flawio”.
We środę 14 maja: „Dziady” (populuarne).
We czwartek 15 maja: „Florio i Flawio”.
W sobotę 17 maja: „Albert, wójt krakowski”, dramat historyczny Stanisława Kozłowskiego.
W niedzielę 18 maja: „Hulaj dusza!”
W poniedziałek 19 maja po południu: „Kościuszkę pod Racławicami”; wieczór: „Kryzacy”.
We wtorek 20 maja: „Albert wójt krakowski”.

Repertuar Teatru ludowego.

W niedzielę 11 maja po południu: „Kiliński”, obraz patryotyczny; wieczór: „Biedna dziewczyna” (wystap p. Olgi Baczmówny, pierwszorzędnej śpiewaczki teatru ruskiego).

Z kalendarza. W niedzielę 11 maja: Mamerta b. w.; w poniedziałek 12 maja: Pankracego m. i Germana b. w.; we wtorek 13 maja: Serwacego b. w.
W sobotę 14 maja o godzinie 4 minut 03, zachód o godzinie 7 minut 09; długość dnia godzin 15 minut 06.

Z krakowskiego obserwatorium. Dnia 9-go maja pochmurnie. Termometr doszedł od + 4,8 do + 11,9 C. Barometr opadał.
Dnia 10-go maja o godzinie 7 rano stan barometru 733,7 mm, termometr + 4,0 C.
Wiatr północny.

Gabryeliński (Krysztalofy, Kraków) sprzedaje fortepiany najznakomitszej w Austri fabryki **Petrof** z mechaniką angielską po 500, wiedeńską po 300 złr.

Mianowania w sądownictwie.
(Telefonem).

Wiedeń, 10 maja. Cesarz przeniósł na własne życzenie wiceprezydenta sądu obw. w Rzeszowie, Wilhelma Seidla, do sądu krajowego w Krakowie, a radcę sądu krajowego Zygmunta Jaworskiego w Jasie zamianował wiceprezydentem sądu w Rzeszowie.

Cesarz zamianował radcami wyższego sądu radców Wachholza w Tarnowie, Władysława Jaskiewiczą z Żabna dla Rzeszowa, i dra Franciszka Bujaka w Krakowie.

Cesarz zamianował prokuratorów państwa dra Antoniego Stawarskiego w Jasie i Józefa Sulkowskiego w Wadowicach, prokuratorami państwa w VI kl. rangi, pierwszego dla Tarnowa, a drugiego dla Rzeszowa.

Minister sprawiedliwości zamianował radcę sądu krajowego dra Teodora Kalitowskiego w Krakowie zastępcą starszego prokuratora państwa w VII klasie rangi, a cesarz nadał mu tytuł i charakter radcy wyższego sądu krajowego.

Minister sprawiedliwości zamianował mającego tytuł i charakter radcy sądu krajowego zastępcę prokuratora państwa w Krakowie dra Kazimierza Czyszczańskiego zastępcą prokuratora państwa w VII klasie rangi w Krakowie.

Dział ekonomiczny.

Bank w likwidacji. Ze Lwowa telefonują: Podczas wczorajszych popołudniowych obrad nadzwyczajnego walnego zgromadzenia akcjonariuszy Galicyjskiego banku kredytowego w likwidacji — p. Wielowiejski na początku posiedzenia wniosł protest a powódni, że komitet likwidatorów był jedynie reprezentowanym przez przewodniczącego dyrektora Zakrzeskiego i Morawskiego. — P. Schütz domagał się ponownie przedłożenia bilansu, twierdząc, że jest on niezbędny do obrad.

Posiedzenie trwało zaledwie godzinę i było natury czysto informacyjnej. — Dalszy ciąg obrad dziś o godz. 4 po południu.

Na targ w Podgórze doprowadzono d. 9 maja bydła rogatego sztak 359, cieląt 67, nierogacizny 14. Płacono za 100 klg. była opasowego lepszej jakości od 64—68 kor., średniej jakości od 62—63 kor., cieląt od 64—85 kor., trzody od 80—84 kor.

Wiedeń, 10 maja. (Targ zbożowy.) Pszenica na wiosnę od 8,98 do 8,94. Pszenica na maj-czerwiec od 8,06 do 8,07 do —. Pszenica na jesień od — do —. Żyto na wiosnę od 7,42 do 7,43. Żyto na maj-czerwiec od 7,06 do 7,07. Żyto na jesień od 5,20 do 5,21. Kukurydza na maj-czerwiec od — do —. Kukurydza na maj-czerwiec-lipiec od 5,49 do 5,50. Kukurydza na lipiec-sierpień od — do —. Kukurydza na sierpień-wrzesień od — do —. Kukurydza na wrzesień-październik od — do —. Owies na wiosnę od 7,47 do 7,48. Owies na maj-czerwiec od — do —. Owies na jesień od 6,15 do 6,18. Rżepak na sierpień-wrzesień od 12,90 do 12,80. Olej rzepakowy na kwiecień-maj od — do —. Olej rzepakowy na wrzesień-grudzień od — do —.

Uspokojenie silne; pochmurno.
Budapeszt, 10 maja. (Targ zbożowy.) Pszenica na maj od 8,67 do 8,69. Pszenica na październik od 7,87 do 7,88. Żyto na maj od 7,24 do 7,26. Żyto na październik od 6,73 do 6,74. Owies na maj od 7,15 do 7,20. Owies na październik od 5,85 do 5,86. Kukurydza na maj od 4,91 do 4,92. Kukurydza na lipiec od 5,00 do 5,01. Kukurydza na sierpień od — do —. Rżepak na sierpień od 11,75 do 11,85.
Oferty mierne, chęć kupna ograniczona, uspokojenie spokojne; chłodno.

Kronika lwowska.

Lwów, 9 maja.

Prof. Lutostawski wygłosił dnia 11 b. m. dwa wykłady w sali „Sokoła”: o godzinie pół do pierwszej w południe „Z dziejów wstrzemięźliwości”, i o 5 po południu „Wychowanie narodowe i abstynencja”. Po drugim wykładzie nastąpił dyskusja publiczna, na którą prelegent wyzywa swoich przeciwników i w ogóle przeciwników wstrzemięźliwości. **Z Tow. dziennikarzy polskich.** Wydział Towarzystwa odbył wczoraj posiedzenie, na którym omawiano sprawę Związku lwowskich stowarzyszeń dziennikarskich, który konstytuować się ma na IV Zjeździe dziennikarzy słowiańskich, mającym się odbyć za tydzień w Lublanie. Nad statutem tego

Związku przeprowadzono obszerną rozprawę, po czem wydział uchwalił jednomyślnie utrzymać w mocy swą pierwotną uchwałę co do przystąpienia Towarzystwa dziennikarzy polskich do Związku i polecił udającym się na Zjazd delegatom, aby starali się uzyskać dla Towarzystwa jak najkorzystniejsze warunki w duchu przeprowadzonej dyskusji.

W posiedzeniu wziął udział redaktor Chyliński z Krakowa.

Ruska ochronka we Lwowie. Onegdaj odbyło się poświęcenie pierwszej ochronki dla dzieci ruskich we Lwowie. Mieści się ona przy ulicy Bema. „Beskid”. Założone przed dwoma laty stowarzyszenie „Beskid”, mające tesame cele, co Tow. Tatrzańskie, nie daje znaku życia. W celu obmyślenia jakimi środkami działalność „Beskidu” możnaby skutecznie rozbudzić i ożywić, odbędzie się zgromadzenie w sali Rady powiatowej lwowskiej w niedzielę, dnia 11 maja o godzinie 11 przed południem. Wstęp wolny dla każdego.

W obronie wolności i praw politechniki stanął mniastła młodzież tego zakładu wobec restryktu ministra oświaty, zakazującego odbywania zgromadzeń w obrębie szkoły. Rzecz wprost niezrozumiała, że restrykt ten wogóle wydano, bo nie było żadnego powodu do ograniczania praw obywatelskich młodzieży, a właśnie restrykt ten wywołał rozgoryczenie i ruch wśród młodzieży, których przedtem i śladu nie było. Nadto lepiej jest przecie,ż, nawet ze stanowiska administracji rządowej, gdy młodzież odbywa wiece i zgromadzenia w murach szkolnych w obecności profesorów, niż, gdy tosamoz uczyni poza szkołą.

Z powodu tego restryktu ministra Hartla odbył się we Lwowie we środę wieczór na strzelnicy obrazyli wiec słuchaczów politechniki, na który przybyło około 800; obecnym był także poseł Daszyński. Przemówienia były niezwykle ostre, uderzone na rektora p. Dzieślewskiego, zarzucano mu, iż bierność jego doprowadziła niejako do zaprowadzenia stanu wyjątkowego na technice i uchwalono: „uznać p. Dzieślewskiego niezgodnym do kierowania jedną polską politechniką i wezwać do złożenia urzędu”; dążyć wszelkimi środkami, a nawet strejkami, do przywrócenia naruszonego ustawowego prawa odbywania wiaćow; wyrażono profesorom ubolewanie, że żaden z nich nie przybył na ten ponfny wiec w charakterze prywatnym.

Poseł Daszyński odradzał użycia na razie skrajnych środków, doradzał drogę legalną, obiecał poparcie w Izbie.

Sądymy, że obowiązkiem jest postępować posłów z Koła polskiego postarać się o interpelację w parlamencie do ministra oświaty w tej sprawie.

Wiec ogólny wystużonych podoficerów odbędzie się w niedzielę d. 11 b. m. o godz. 3 po południu w sali ratuszowej. Wygłoszony będzie referat o położeniu wystużonych podoficerów, pozostających w rządowej służbie cywilnej. Po wiece odbędzie się narada, dotycząca czysto spraw administracyjnych Stowarzyszenia i rozbudzenia większego życia towarzyskiego.

Wyrok śmierci. Na dzisiejszej popołudniowej rozprawie w sprawie zamordowania rodziny karczmara Deutschera zapadł wyrok. Trybunał zasądził Eliasza Kokotkę na karę śmierci przez powieszenie.

(Telefonem).

Lwów, 10 maja. Dziś przed południem odbyło się w kościele św. Maryi Magdaleny z okazji 39 rocznicy śmierci 21 słuchaczy uniwersytetu kilowskiego w Solowjowie nabożeństwo żałobne. — Po mszy św. zwrócił się w przemowie ks. arcybiskup Teodorowicz do młodzieży, zachęcał ją do pracy nad inde, jednak nie w myśl pustych hasel, ale w myśl encykliki Ojca św. Następnie arcybiskup poświęcił tablicę pamiątkową, wmurowaną w kościół.

Lwów, 10 maja. Dr Głabiński ogłasza, iż w całej pełni podtrzymuje zarzuty przeciw stronictwu ludowemu podniesione w swej mowie, wygłoszonej na zgromadzeniu wyborców w sali kasyna miejskiego dnia 7 b. m. (Zob. artykuł wstępn. Przyp. Red.).

Lwów, 10 maja. Stan zdrowia ks. Adama Sapiehy w ostatnim tygodniu znacznie się pogorszył. Chory jest nieprzytomny.

Lwów, 10 maja. Pod przewodnictwem hr. Adama Skrzyńskiego odbyło się organizacyjne posiedzenie rady nadzorczej Banku związkowego, na którym zatwierdzono prowizoryczny dotąd wybór dyrektora p. Wojciecha Biechońskiego i p. Szczepańskiego.

Prenumeratę tygodniową

zaprowadza Administracja „Nowej Reformy” dla osób, bawiących w miejscowościach kapiełowych i klimatycznych. Czas prenumeraty liczy się od niedzieli do niedzieli. Tygodniowa prenumerata wynosi:

W Austro-Węgrzech 70 h.

W cesarstwie niemieckim . . . 80 h.

W innych państwach Europy 1 K 20 h.

Za zmianę adresu dopłaca się 40 halercy.

Telegraficzne i telefoniczne

wiadomości „N. Reformy”

Lwów, 10 maja. „Słowo Polskie” otrzymuje z Warszawy następującą depeszę: Wczoraj w Petersburgu IV. wydział karny departamentu senatu kasacyjnego rozpoznawał skargę kasacyjną adwokata przysięgłego z Warszawy, Stanisława Kijęńskiego, wniesioną w imieniu poszkodowanej a zarazem powódki cywilnej, M. Kozłowskiej, w sprawie b. profesora uniwersytetu warszawskiego, Michała Zieńca. Referent, pomocnik oberprokuratora senatu, Gupski, uznał wszystkie wywody skargi za zasługujące na zaufanie i postawił wniosek skasowania wyroku, uwalniającego Zieńca od zbrodni shańbienia. Senat odroczył decyzję.

Poznań, 10 maja. Wydalono stąd artystę dramatycznego, Dolińskiego, poddanego austriackiego.

Czerniowce, 10 maja. Wczoraj ukonstytuowała się tutaj Izba handlowa i przemysłowa. Prezydentem wybrany został ponownie Fryderyk Langenhau, wiceprezydentem Wilhelm Pittinger.

Wiedeń, 10 maja. „Wiener Ztg.” ogłasza sankcjonowanie ustawy w sprawie zakładania stowarzyszeń zawodowych rolniczych.

Wiedeń, 10 maja. Ministerstwo odrzuciło statut projektowanego Związku Towarzystw polskiej młodzieży akademickiej p. n.: „Ogniwo”.

Wiedeń, 10 maja. W obecności cesarza, arcyksiążąt, wielu książąt niemieckich, odbył się dziś ślub arcyksiężniczki Maryi Chrystyny z księciem Emanueleem Salm-Salm.

Królewiec (Königsberg), 10 maja. Według doniesienia „Hartung’sche Zeitung”, wyrok w procesie przeciw Martensowi i Hicklowi stał się wczoraj prawomocny, gdyż generał Goltz, komendant I korpusu armii, rzekł się rewizji.

Madryt, 10 maja. W Halikante i innych miejscowościach dało się czuć trzęsienie ziemi, przyczem kilka osób zginęło.

Rzym, 10 maja. Dzienniki wieczorne protestują gwałtownie przeciw zupełnej zmyślonej pogłosce o rzekomym zamachu na króla.

Rząd rosyjski i duchowieństwo polskie.

Lwów, 10 maja. »Słowo Polskie« zamieszcza w dosłownem brzmieniu pismo gubernatora wileńskiego von Wohla do konsystorza katolickiego w Wilnie, w którym wyrażono zdanie, że ks. biskup Zwierowicz przekroczył »granice udzielonej mu prawnej władzy i pogwałcił prawa rodziców i opiekunów dzieci, skutkiem czego« zwolniono go ze stanowiska.

Gubernator, z rozkazu ministra spraw wewnętrznych (pismo to wydano jeszcze za życia Sipiagina) zawiadamia duchowieństwo, że za wykonanie owego okólnika ks. biskupa Zwierowicza, zakazującego dawać rozgrzeszenie rodzicom, posyłającym dzieci do szkół cerkiewnych, pociągnięciem będzie duchowieństwo do surowej odpowiedzialności.

Kapelan kościoła św. Szczepana w Wilnie odpowiedział w długim, wyczerpującem piśmie, w którym bez ogródek oświadczył, że duchowieństwo dycecyi tak długo będzie posłusznem biskupowi Zwierowiczowi, jak długo papież władzy biskupiej nie odbierze. Kapłan, któryby postąpił inaczej, podpada kławie. Duchowieństwo więc nie spełni żądania gubernatora.

Rada ministrów.

Wiedeń, 10 maja. Rada ministrów rozpoczęła się o godzinie 11½ i trwa dotąd (godzina 3¼).

O kwotę.

Budapeszt, 10 maja. Węgierska deputacja kwotowa wybrała referentem ponownie p. Falka, który wniosł przywrócenie stosunku 34:4 (Węgry), 65:6 (Austria). Szereg mówców występował przeciw temu wnioskowi, uważając kwotę węgierską za zbyt wysoką (!). Prezydent gabinetu Szell przyłączył się do wniosku referenta. W końcu uchwalono odłożyć decyzję do dziś.

Delegacje.

(Komisja budżetowa delegacji austriackiej).

Budapeszt, 10 maja. W dalszym ciągu wczorajszego, wieczornego posiedzenia komisji budżetowej, w dyskusji nad zwyczajnymi wydatkami ministerstwa wojny, pos. Tollinger podniósł najpilniejsze życzenia wyborców, jak: skrócenie czasu służby wojskowej, urlopowanie podczas żniw, uwalnianie od służby tych, którzy koniecznie potrzebni są w domu rodzicielskim, wynagradzanie szkół, zrządzonych podczas manewrów i prób strzelania.

Po mowach Pergelta i Vukowicza zabrał głos minister wojny Krieghammer i oświadczył, że nie jest zwolnieniem 2-letniej służby wojskowej z wielu przyczyn. Nowa procedura karna została już zrehabilitowana w formie projektu i jest uzasadniona nadzieja, że obaj ministrowie sprawiedliwości na projekt ten się zgodzą. (Od dłuż to już lat jest ta procedura gotowa? Przyp. red.). Odpowiadając p. delegatowi Kozłowskiemu w sprawie Morskiego Oka, oświadczył minister, że co do dania asystencji wojskowej dla trasowania drogi na terytorium spornem koło Morskiego Oka, nie otrzymał dotąd żadnej służbowej wiadomości. — Ponieważ doniesiono mu skąd inąd o daniu asystencji wojskowej, oświadcza, że uważa to za nieprawidłowe i dotyczące komendy korpusu otrzymały wezwanie, by natychmiast telegraficznie przysłały sprawozdania, a minister będzie wkrótce mógł w ciągu posiedzeń delegacji dać w tej sprawie wyjaśnienie.

Co się tyczy uwag p. Kozłowskiego o generale-komendancie Galgotczym, minister jest wdzięcznym, iż dano mu sposobność w tym względzie wyrazić swoje zdanie i postawić w prawdziwym świetle człowieka, tak wysocepowającego, humanitarnego, szlachetnie myśiącego i działającego. Generał broni Galgotczy jest człowiekiem szlachetnym o idealnem usposobieniu (ideal angelegt). Przyczyn uwag o tym generale należy szukać gdzieś indziej. Minister był sam komendantem korpusu w Galicyi i zna usposobienie galicyjskiej ludności. Dzięki działalności pewnych żywołów, w ostatnich czasach dostał się do poszczególnych kół ludności duch, który w pierwszej linii zwraca się przeciw wojsku i także przeciw innym stanom.

Co się tyczy kary „anbinden”, oświadcza minister, że tej kary używa się tylko w wypadkach wyjątkowych względem żołnierzy bez szarży, i to upornych i zaciętych, wobec których inne środki byłyby bezskuteczne. Jestto jeden ze środków przymusowych, bez których żadna armia obejść się nie może.

Przypomniano do dyskusji szczegółowej nad budżetem wojny. Po przemówieniu kilku mówców, a między nimi i Kozłowskiego, budżet zwyczajnych wydatków ministerstwa wojny przyjęto bez zmiany.

Przy „nadzwyczajnych wydatkach” przemawiali delegaci Popowski, w szczególności co do kredytu 38 milionów na marynarkę, Pergelt, Mayer, Stürgkh, Czedit i Kramarz.

W. Dzieduszycki oświadcza, że choć

nie jest fachowcem, jednak spuszcza się na zdanie fachowych, którzy przyjmują na siebie odpowiedzialność, iż bez koniecznej potrzeby nie żądali wielkich ofiar od ludności.

Minister Krieghammer przemawia jeszcze raz i nadmienia także, że po ukończeniu prób z nowymi działami polnemi zwróci się do delegacji z żądaniem kredytu. (Jeszcze!)

Na tem dyskusję nkończono. — Wniosek o imienne głosowanie przyjęto. W imiennem głosowaniu przyjęto kredyt 38 milionów, a następnie i inne tytuły wydatków nadzwyczajnych, a więc zatwierdono cały budżet ministerstwa wojny.

Posiedzenie zamknięto o godz. 9 wieczorem. Dalsze posiedzenie dziś o godz. 11 przed południem, na porządku dziennym budżet marynarki.

Budapeszt, 10 maja. Komisja budżetowa delegacji austriackiej rozpoczęła dziś przed południem obrady nad budżetem marynarki.

Budapeszt, 10 maja. Komisja budżetowa delegacji austriackiej przyjęła budżet marynarki.

Petersburg, 10 maja. „Peters. Ztg.” omawiając exposé hr. Gołuchowskiego wita z zadowoleniem jego wywody o porozumieniu między Austrią a Rosyą.

Berlin, 10 maja. Wszystkie pisma tutejsze wyrażają się z wielkiem uznaniem i pochwałą o „exposé” hr. Gołuchowskiego i o sposobie, w jaki odparł zarzuty posłów, wrogo dla trójprzymierza usposobionych.

Poseł Kozłowski i bar. Chłumecky.

Budapeszt, 10 maja. Na wczorajszem posiedzeniu komisji budżetowej austriackiej delegat Włodzimierz Kozłowski krytykował ostro postępowanie komendanta korpusu przemyskiego, generała Galgotczy’ego. — Przewodniczący Chłumecky udzielił Kozłowskiemu napomnienia tak ostrego, iż Kozłowski postął Chłumeckiemu świadków Eugeniusza Abrahamowicza i bar. Parischa z żądaniem zadośćuczynienia.

Do pojedynku jednak nie przyszło, a Chłumecky na dzisiejszem posiedzeniu komisji budżetowej złożył oświadczenie, że nie miał zamiaru obrazić del. Kozłowskiego.

Kolonizacya w dwóch ratach.

Berlin, 10 maja. Rząd pruski zażąda na kolonizację dzielnic polskich obecnie tylko 100 milionów. O drugą ratę także 100 milionów wniesie dopiero w następującej sesji sejmowej.

Oszustwo o miliony franków.

Paryż, 10 maja. Policja aresztowała w Harvze adwokata Parmentiego, który zastępował rzekomych braci Krabfort, wnieuszanych w sprawę pani Humbert. (Zob. Kronikę. — Przyp. Red.).

Paryż, 10 maja. Hotel przy „Avenue de la grande Arme” pani Humbert, należał dawniej do hr. Branicznego, od którego Humbertowa dom ten kupiła i zań nie zapłaciła.

Paryż, 10 maja. Wkrótce nastąpić ma cała serya dalszych aresztowań w sprawie pani Humbert.

Paryż, 10 maja. W kasach domu pani Humbert znaleziono dziś tylko szkatułkę a w niej 1 sous, guzik metalowy i ¼/100 akcji mian złotych wartości 40 franków.

Paryż, 10 maja. Madame Humbert umknęła z Paryża prawdopodobnie do Anglii. Wysłano za nią agenta policyjnego.

Straszny wybuch wulkanu.

Paryż, 10 maja. Minister marynarki otrzymał od komendanta okrętu Suchet następującą depeszę z Polute a Pitre:

Wczoraj o godzinie 8 rano wulkan w St. Pierre na Martynice wyrzucił wielką masę lawy wśród ogromnego dymu. Zaraz potem pokazała się tuna i całe miasto stało w płomieniach. Także okręty, które stały w porcie, wszystkie spłonęły. Deszcz kamieni trwał kwadrans. O godz. 2 popoł. przybyłem do Saint Pierre. Kilka osób, które były na pływających okrętach, uratowałem. Do miasta trudno się dostać, widać jednak z daleka, że niema tam ani żywej duszy. Przystęp do miasta od portu zawalony trupami.

Paryż, 10 maja. Minister marynarki otrzymał od komendanta krążownika Suchet następujący telegram: Port de France. Przybywam właśnie z Saint Pierre. Całe miasto zniszczone wybuchem wulkanu. Sądzę, że cała ludność padła ofiarą wybuchu. Tylko garstkę pozostałych przy życiu w liczbie około 30 wziętem na pokład. Wszystkie okręty, które stały w porcie, zniszczone. Wybuchy wulkanu trwają dalej. Jadę obecnie do Gwadalupy po żywność.

Paryż, 10 maja. Minister dla kolonii otrzymał od generalnego sekretarza rządu na Martynice telegram z doniesieniem, że komunikacja pomiędzy St. Pierre a Fort de France jest przerwana i że według obiegających wieści wybuch wulkanu Mont Pelée wzniesił w St. Pierre pożar. Z Fort de France wysłano ludzi do St. Pierre celem podjęcia akcji ratunkowej. W telegramie do ministerstwa marynarki potwierdza komendant okrętu „Suchet” wiadomość, że miasto St. Pierre z ołkolicą, zaledwie okręty w porcie zostały zniszczone przez prawdziwy deszcz ognisty. Sekretarz generalny L’huerre zawiadomił dalej ministra dla kolonii, że okręt „Suchet” zabrał tylko kilku rannych i że prawdopodobnie cała ludność zginęła.

St. Thomas, 10-go maja. Liczbę ofiar w St. Pierre obliczają na 40.000 ludzi.

Paryż, 10-go maja. W ministerstwach marynarki i spraw kolonialnych całe zastępy publiczności, a zwłaszcza właściciele plantacji na Martynice, krewni urzędników kolonialnych, zastępcy firm w St. Pierre, czekają na wiadomości z St. Pierre.

Hamburg, 10 maja. Z Caracas nadszedł tutaj telegram z doniesieniem, że St. Pierre zupełnie zniszczył wybuch wulkanu Mont Pelée. W porcie zginęło 15 okrętów z załogą.

London, 10 maja. „Biuro Reutersa” donosi: Santa Lucia z wczoraj po południu: Parowiec Rodane przybył z Saint Pierre bez kotwicy. 12 ludzi z załogi zginęło. To wskazuje jak katastrofa się gwałtownie szerzyła.

Paryż, 10 maja. Generalny sekretarz rządu-

wy w Martinice nadesłał do ministra kolonialnego depeszę z zawiadomieniem o zniszczeniu miasta Sant Pierre i okrętów znajdujących się w towarzyszących porcie. Sekretarz przypuszcza że cała ludność zginęła.

London, 10 maja. „Biuro Reutersa” donosi z Barbados (Antyle niedaleko Martyniki; przyp. red.) że na St. Vincent nastąpił wybuch wulkanu. Cała wyspa zasypana popiołem. Wybuch trwa dalej.

Paryż, 10 maja. O katastrofie na Martynice donoszą:

Kable wokoło wyspy przerwane. Także kratery na innych wyspach wybuchły. Istnieje obawa, aby i wyspa St. Vincent nie została przykryta lawą.

Wybuch krateru na Martynice powstał 8 b. m. W kilku minutach lawa pokryła miasto Saint-Pierre.

Okręt angielski „Roddam”, który znajdował się 5 mil od wyspy, w części został uszkodzony i stracił kilkanaście ludzi. Okręt ten jednak wyratowany został. — Nad Saint-Pierre, ciągle jeszcze unosi się czarna chmura dymu.

London, 10 maja. „Daily Mail” zamieszcza opis katastrofy, przedstawiony przez jednego majtk. Świadek ten opowiada: „Była to jakby wizja ze świata nadprzyrodzonego. To, co się działo, czyniło wrażenie piekła. Padal grad lawy i ogień smolny. Potem zapadła straszna i ciemna noc...”

Na innych wyspach także nastąpił wybuch innych wulkanów. Mieszkańcy chronią się na pobliskie wyspy.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca

Michał Konopiński.

NADESLANE.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od Redakcyi).

Zofia Koschesówna
Arnold Raab
zareczeni
Kraków. **Sambor.**

W Marienbadzie

ordynuje, jak zwykle.

Dr W. Harajewicz.
Mieszka obecnie: „Villa Wahnfried”
Karlsbaderstrasse. 857 5 14

Dr A. Z. Kołaczkowski

po odbyciu specjalnych studyów na klinikach we Lwowie i Berlinie, ordynuje od 15 kwietnia do 1 października b. r. w **KARLSBADZIE**, Stadt Athen vis-à-vis kolumnady Mühlbrunn

Dr W. KRETOWICZ

ordynujący stale od kilkunastu lat

W Karlsbadzie mieszka w domu „Stadt Warschau”
Kaiserstrasse. 1106 4 10

MATTONIEGO
GISSHÜBLER
naturalne
szczawa alkaliczna

Nk poczekaniu w 15 minutach można mieć wyborny, posilny rosół, zupę lub sos z przetworów czeskiej firmy, znanych w handlu pod firmą „Geislera specjały na zupę.

Budowa wodociągu. Gmina Zagers w D. Austrii, idąc za postępek i stosując się do nowoczesnych wymagań higienicznych, postanowiła wybudować u siebie wodociąg i wykonanie tego dzieła powierzyła zaszczytnie znanej na tem polu firmie Ant. Kunza, c. i k. nadw. dostawcy w Hranicach.

</

NAKŁADEM KSIĘGARNI
D. E. Friedleina w Krakowie,
Rynek główny Nr. 17, telefonu Nr. 452,
wyszły z druku:

Wł. Przerwa Tetmajer Noce letnie

w ozdobnej barwnej okładce rysunku Wł. Tetmajera 2 kor. 60 hal., w oprawie płóciennej 3 kor. 60 hal.; za przesyłką pocztą dolicza się 20 hal. 1008 12 15
Do nabycia we wszystkich księgarniach.

BAGZNOŚĆ!

Pierwsza galicyjska Fabryka Krzesel we wszystkich stylach
Józefa Różyckiego
we Lwowie, pl. Bernardyński 15,
przyjmuje również krzesła do wyplatania
Listy pochwalne na żądanie.
1006 11 40

Wieś w uroczej okolicy Nowego Sącza, do sprzedania z wolnej ręki. — Wiadomość u właścicieli w Krakowie, ul. św. Anny 4, gdzie jest do wynajęcia na Iszem piętrze: 5 pokoi, przedp. i kuchnia; na II-giem piętrze: 4 pokoje, przedp. i kuchnia. 1057 8 10

Adresy

wszelkich stanów i krajów do przesyłania ofert celem zawarcia stosunków handlowych (z gwarancją porta) w Internat. Adressen-Bureau Josef Rosenzweig & Söhne in Wien, L. Böckerstrasse Nr. 3. Interurb. Telefon 8155. Prospekta franco. 987 9 20

Koniak, rum, wódki, likiery,

Wina z Węgier, z zagranicy — Poleca handel **Stattera** Przy Zwierzynieckiej ulicy. Obok pokój jest do śniadań, Bilard, piwo i przekąski Ciepłe, zimne — jak kto lubi — Od kielbaszek do półgaski! Kawy, cukry i cukierki, Przeróżne delikatesy! I z owoców piramid, Z ciastek esy i floresy, Maggi, bulion, czekolada, Z południowych stron korzenie I pachnidła i mydła; Wszystko po najtańszej cenie. Galanteria też się znajduje: Portmonetki, modne laski — I uczniowskie są przybory: Papier, pióra, torby, paski. Słowem — każdy swe potrzeby Osobiste i domowe Zaspokoić tutaj może — 794 9 10
Z poważaniem **Hermann Statter**, Kraków, ul. Zwierzyniecka 7.

Udzielam gruntownie

Nauki Buchalteryi

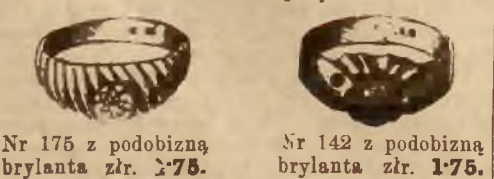
pojedynczej i podwójnej, języka niemieckiego, korespondencji kupieckiej, rachunkowości bankowej (bilans), również przygotowuję w najkrótszym czasie do egzaminu z rachunkowości państwowej. Osoba, która posiada zaniedbane i nieczytelne pismo, a nawet osoba, która już posiada trzęsącą się rękę, może się u mnie w 10 lekcyjach nauczyć pięknego i szybkiego pisma. 994 24 0

Henryk Gottlieb,

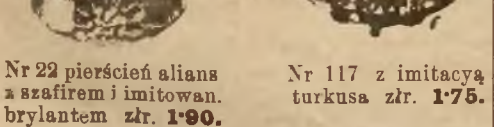
specjalista kaligrafii i egzaminów, rachmistrz, Kraków, ul. Dietla 68, II. piętro.

Wspaniałe dam. i męskie pierścienie.

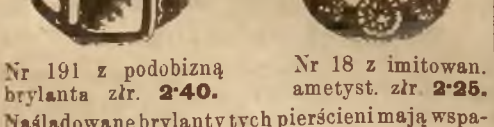
Prawd. 14-kar. złoto na srebrze platersowane, każda sztuka przez c. k. urząd cehowaną, za trwałość 5-letnie poręczenie.



Nr 175 z podobizną brylanta złr. 2.75. Nr 142 z podobizną brylanta złr. 1.75.



Nr 22 pierścień alians z szafirom i imitowan. brylantem złr. 1.90. Nr 117 z imitacją turkusa złr. 1.75.



Nr 191 z podobizną złr. 2.40. Nr 18 z imitowan. ametyst. złr. 2.25.

Nasładowane brylanty pierścieni mają wspólny kształt łogien, i nawet znawcy nie mogą ich rozróżnić od prawdziwych. Obrączki ślubne po złr. 1.20. Skrawek papieru na miarę. Do nabycia tylko u firmy

Alfred FISCHER

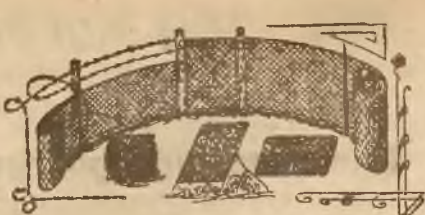
w Wiedniu, I., Adlergasse 10.

Wysyłka za zaliczką. — Za niestosowne zwrot pieniędzy. 1027 3 4

Katalog za darmo i opłatnie.

Kto chce dużo pieniędzy?

Miesięcznie do 1000 koron można łatwo zarobić uczciwie i bez ryzyka. Przyślaz natychmiast swój adres pod G. 51 do Annoncen-Bureau des „Merkur“, Nürnberg, Mendelstrasse L. 23. 174 19 52



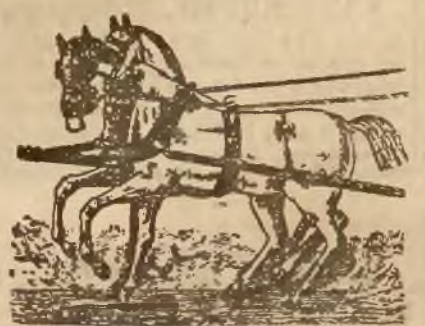
FABRYKA SIATEK konstrukcyj i artystyczn. ślusarstwa
J. Górecki i Spółka

w KRAKOWIE, ul. ś. Wawrzynca 26, telefon Nr. 277,
wykonuje wszelkie roboty w zakres powyższych fabrykantów wchodzące.
Cenniki na żądanie. Ceny przystępne. Termin ściśle dotrzymany. 1019 12 40

J. FIAŁKOWSKI

Handel towarów żelaznych i Skład nafty w Nowym Sączu (przodem Józefa Popiel i Spółka) poleca:

Rowery nowe „Waffenrad“ styryjskie i „Premier“ angielskie, oraz przybory do tychże;
Rowery używane od 80 koron wyżej;
Przybory do dzwonków elektrycznych;
Druć kołczasty;
Lampy i Latarnie;
Naczynia kuchenne, Wyroby nożownicze, oraz wszelkie w zakres handlu żelaznego wchodzące artykuły;
Naftę cesarską i salonową. 1089 6 14
Ceny przystępne, ekspedycja szybka.



L. MAKOWSKI

RYMARZ I SIODLARZ, w Krakowie, ul. Szpitalna 32, poleca własnego wyrobu wszelkie przybory galanteryjne oraz 1016 10 10
rymarsko-siodlarskie, podejmuje się wszelkich reperacji oraz robót powozowych.
Nadto ma na składzie lando lekkie, używane, na oliwnych osiach.

We czwartek dnia 15 maja ostatnie przedstawienie.

CYRK HENRY

w Krakowie przy ul. Wielopole

W niedzielę 11 maja w ostatni niedzielny dzień pobytu w Krakowie

2 wielkie przedstawienia 2.

O godz. 4ej po południu z tak samo obfitym i dokładnie wykonanym programem, jak i wieczorem.

Wieczorem o godzinie Sej
Wielkie i wspaniałe przedstawienie.

W obydwóch przedstawieniach przedostatni występ słynnej i odważnej pogromicielki lwów

Tilly Bebée

z swymi 12 lwami 12, oraz ujeżdżanie najlepszych koni. 1201

Występ wszystkich artystów i artystek.

Komiczne intermezza wszystkich kłownów.

W poniedziałek d. 12 maja

JOUR-FIXE.

Pożegnalny benefis odważnej pogromicielki lwów

Tilly Bebée.

We środę popołudniu przedstawienie po zniżonych cenach dla uczniów i dzieci.

MYSTAXIN

jest jedynym znakomitym płynem do układania włosów.

MYSTAXIN

nie zawiera żadnego tłuszczu ani gumy.

MYSTAXIN

nietylko znakomicie układa, ale nadaje połysk, wzmacnia i koserwuje włosy. Mystaxin kosztuje 50 ct. Główny skład:

K. Ryżanowski, Kraków, Szewska 2.
Do nabycia w drogueryach i u fryzjerów.

Hotel Kaiserin Elisabeth

Światło elektryczne. Przez nową wspan. budowę na Kärntnerstr. 9 znacznie powiększony. Hotel pierwszorzędnym w śródmieściu, w bezpośredniej dzielnicy Graben, Stefansplatz, wielkiej opary, c. k. Burgu itd. itd., poleca bardzo wspaniałe urządzone apartamenty, jakoteż pokoje od złr. 1.50 począwszy. Czytelnia, telefon, łazienki (stół).
Wyborna wiedeńska i francuska restauracja po ośniah bardzo umiarkowanych. — Obiad od 1 złr. 50 cent. wzwyz.
946 5 6
Ferd. Heger, właściciel.

Inż. Leonard Nitsch i Spółka

BIURO TECHNICZNE i ZAKŁAD INSTALLACYJNY projektuje i wykonuje:

CENTRALNE OGRZEWANIE wszystkich systemów i Wentylacje; WODOCIĄGI, KANALIZACJE, Kłozety, Łazienki, Łaźnie, Pralnie mechaniczne, Susznie i t. d.
Oświetlenie gazowe. 1015 10 15

Kraków, ul. Kolejowa 18, parter, Nr telefonu 385. Kosztorysy bezpłatnie.



Barzo wielka ilość osób polepszyła swoje zdrowie i takowe utrzymuje przez używanie

PIGULEK PRZECZYSZCZAJĄCYCH D- CAUVIN'A

Środek popularny od dłuższego czasu, ekonomiczny, łatwy do użycia. Czyszcząc krew, daje się zastosować prawie we wszystkich chorobach chronicznych jako: liszaje, reumatyzmy, przestarcza katary, dreszcze, zatkanie, zanik pokarmu u kobiet, gruczoły, osłabienie nerwów, brak apetytu, w wszelkich zapaleniach, młodościach, anemii, złem trawieniu i powolnem funkcjonowaniu żołądka.

PIGULEKI CAUVIN są do nabycia we wszystkich większych aptekach i w aptekach w PARYŻU: Poulboug Saint-Denis, 147

12 ciągnięć rocznie,

gł. wygr.: K. 100.000, 90.000, 70.000, frk. 80.000

Ciągnięcie dnia: przedstawia następująca polecenia godna grupa losów. Główna wygrana:

18 stycznia. Frnk. 80.000

13 maja. " 80.000

13 września. " 80.000

15 maja. Kor. 70.000

15 listopada. " 70.000

15 lutego. Kor. 90.000

15 maja. " 90.000

15 sierpnia. " 90.000

15 listopada. " 90.000

5 stycznia. Kor. 100.000

5 maja. " 100.000

5 września. " 100.000

odstępuje tę grupę losów za zapłatą podług dziennego kursu (tj. około kor. 245)

lub na 33 rat miesięcznych po 9 koron *)

Natychmiastowe i wyłączne prawo gry po zaplaceniu 1ej i 2ej raty wprost u mnie.

Raty te proszę nadesłać przekazem pocztowym, a ja natychmiast poślę podług ustawy wystawiony dokument sprzedaży.

Dalsze spłaty następują wtenczas bezpłatnie przez pocztową c. k. kasę oszczędności.

EDWARD URBAN, Dom bankowy, Berno, Grosser Platz Nr. 25, we własnym domu.

Rzetelnych agentów potrzebuję wszędzie. Ceny bardzo niskie, prowizja wysoka.

*) Przy każdorazowej zmianie kursu, oznacza się cenę najniższą. 692 10 10



Alfons Custodis, Wiedeń.

Najstarszy specjalny Zakład dla budowy okrągłych kominów fabrycznych, obmurowania kotłów i budowy fundamentów maszynowych.

Naprawa i podwyższanie kominów bez przerwy w ruchu zakładu.

Przeszło 3000 referencyj z wszystkich części świata.

Długoletnia gwarancja. 111 20 20

Generalna reprezentacja dla Galicji

BRACIA SCHLEYEN

we LWOWIE, Pasaż Hausmana 5, telefon 220.

Do sprzedania lub zamiany na dom willa

bar. ładna, o 9 ubikacjach z werandą, z ogrodem, na wzgórzu naprzeciw dworca kolei, 5 min. drogi od większ. zakładu kąpiel. wśród łąk w pobliżu lasów, nad rzeką, na przestrzeni Kraków-Zakopane położona. Cena 8000 K., 2000 K. może pozostać na 6%. Dochód roczny stały 800 K. Nadto dom murowany obejmujący 8 ubikacyj, z dochodem rocznym stałym 720 K. Cena 5000 K.

Emeryt z kancą kilku tysięcy koron, był urzędnik państw., przyjmie posadę administratora majątku ziemsk., fabryki, magazynu i t. d. — Wiadomości udzieli Agencja L. Krassuskiego w Krakowie, Mały Rynek L. 6, I-sze piętro. 1054 3 3

Stanisław Żurawski

w Krakowie, ul. św. Anny 4, poleca sw.

Magazyn sukien męskich

z pracownią pod własnym zarządem. Wykonuje roboty według najnowszej mody gustownie — z własnych materiałów lub z dostarczonych. 1133 22 0

!Z pierwszej ręki!

Ognie sztuczne (Nowość)

kieszonkowe, sensacyjne, własnego wyrobu; Balony bibułkowe, Pochodnie beng. i inne; Confetti, Serpentynty itp.

Laboratorium pyrotechniczne

J. M. Mądrzykowskiego

w Krakowie, Łobzowska 43. 1142 3 3

1135 3 10

znanej wybornej jakości poleca

PIOTR MAKOVICKY,

wyrób tryndy w Liptó-Rosenberg. — Przesyłka pocztą 5 Kg. opłatnie 5/34 K.

Nikt

nie powinien zaniechać zgłoszenia się o objęcie agencji dla jednego z najstarszych domów bankowych do sprzedaży przez ustawę dozwolonych losów państwowych i udziałowych na raty. Barzo wysoka prowizja, 25-litczka, lub stała płać.

Zgłoszenia pod lit. „E. O. 8711“ przyjmują Haasenstein & Vogler, Wiedeń. 977 5 6

Ciągnięcie nieodwołalnie

19go czerwca 1902 r.

Loterya na dochód artystów dram.

1 główna wygrana na 50.000 koron

1 " " " 5000 "

1 " " " 3000 "

2 " " " 2000 "

5 wygranych " 1000 "

10 " " " 500 "

20 " " " 200 "

60 " " " 100 "

100 " " " 50 "

300 " " " 20 "

3500 " " " 10 "

Losy po 1 koronie

polecają: 1101 5 0

Józef Altstädter, Juda Birnbaum, Bracia Eibenschütz, Karol Gottlieb, Izak Grajewer, H. Holzer, Kurnatowski i Spół., Józef Landauer, Józef Lauer, M. D. Trinkenreich w Krakowie.

Wszystkie wygrane kupują dostawcy za gotówkę z odciągnięciem 10%.

TRENCIN-TEPLITZ

KAPIELE SIARCZANE W GÓR. WĘGRZECH

— Perla Karpát. —

od stacyi kolei Tepla-Trencin-Teplitz 20 min. oddalone. Najsilniejsze kąpiele siarczane austro-węg. monarchii z natural. gorącym źródłami od 37°-42° i oryginal. natumem przeciw

gośćcowi, reumatyzmowi, Dobry i tani stóg w Cursalonhotel Teplitz „Oesterreich“, „pod słońcem“ dla izraelitów, i w wielu innych zakładach gastronomicznych. W maju i września za 6 koron całe dniennie utrzymanie. Bez stołu tylko 3 korony za kąpiele (bez bielizny) i pokój. Codziennie koncerty, teatr i inne zabawy; po-łożenie zastawione od wiatrów, powietrze czyste. Przeszło 6000 kuracuzów. Omnibusy i do-żółki do każdego pocługu. Kąpiele cały rok. Właściwy sezon kąpielowy od 1.4-go maja do końca września. Prospekty ilustrowane rozsyła darmo Dyrekcja. 1071 6 10

Za pośrednictwem każdej księgarni nabyć można dziełko radcy sanitarnego dra Müllera, traktujące o

nadwątłomym systemie nerwowym i płciowym.

Dziełko to, odznaczone nagrodą pieniężną, pojawiło się w 30 wydaniu.

Przesyłka w kopercie za 60 ct. w znaczkach listowych. 417 16 52

Curt Röber, Brunszwig.

S. A. Krzyżanowski

Księgarnia i Skład nut w Krakowie

poleca: 1154 2 6

Jakubowski L. M. Dr. Prof.

Wskazówki żywienia i pielęgnowania dzieci w pierwszym roku życia. Wydanie drugie przejrzone i uzupełnione przez autora. — Cena 50 hal., z przesyłką poczt. 53 hal.

Do nabycia we wszystkich księgarniach

F. E. Zajaczek i Lankosz

poleca

Sukna i Sieraczki na liberyę, pokrycia powoz. i wózków, na bundy i burki.

Najmodniejsze Kamgarny i Korty, wyrobu własnego, oraz oryginalne angielskie.

Koce, Derki, Filoe dywanowe. Flanelo wstążone, Welno do watawania i wszelkie Podszewki. 469 14 0

Składy w Krakowie, ul. Bracka L. 5, we Lwowie, ul. Teatralna L. 3, dla sprzedaży hurtowej i drobiazgowej.

Pięć

serbskich losów tabacznyc.

Główna wygrana frk. 100.000, 75.000, 25.000 itd.

Najbliższe ciągnięcie 1902 r.

14 maja 1902 r.

Sprzedaje razem na 30 rat miesięcznych po kor. 2.50. Natychmiastowe wypłaty po kor. 2.50. Natychmiastowe wypłaty po kor. 2.50. Natychmiastowe wypłaty po kor. 2.50.

Wien: „Mercur“ za darmo.

Kantor wymiary 1145 4 5

OTTO SPITZ, WIEDEŃ,

L. Schottenring Nr. 26.

2 młodych kantorzystów

z wiadomościami buchalteryjnymi, mówiących po polsku i po niemiecku — znajdzie zaraz miejsce.

Zgłoszenia z odpisami świadectw i podaniem żądanej płacy — przyjmuje Zarząd dóbr bar. Wattenmanna w Rudzie Różanieckiej, obok Cieszanowa. 1146 3 3

PIGULEKI BLANCARDA

NA JODZIE ŻELAZA NIEZMIERNYM

APROBOWANE PRZEZ AKADEMIE MEDYCZNĄ W PARYŻU, ADOPTOWANE PRZEZ FARMACJĘ OFICJALNĄ FRANCUSKĄ, SANKCJONOWANE W PETERSBURGU.

Posiadające równocześnie własności i jodu i żelaza, pigułki te skutkują wyłącznie, we wszystkich rodzajach chorób, które wywołuje żarodek skrofuliczny (tęchoty, zatkanie kanałów, humory, etc.) słabości, przeciwnym którym, zwykłe żelazo jest zupełnie bezużyteczne; w Chlorozie (bladzie), w Leucorrhoe (białych upławach), w Amenorrhoe (zatrzymanie zupełne lub częściowe regularności), w Suchotach, w Syfilis organicznej etc. Ostatecznie podają one lekarzom środek terapeutyczny, nadzwyczaj silny, do podżywiania organizmu i do wzmacniania konstytucji limfatycznych, słabych lub osłabionych.

N.B. — Jód nieczysty lub zepsuty żelazem, jest lekarstwem niepowinnem, rozdrażniającem. Jako dowód czystości i autentyczności prawdziwych Pigulek Blancarda, żądać należy, naszą pieczęć na srebrze i podpis nasz na niżej położony w spole.

Aptekarz w Paryżu, RUE BONAPARTE, 40 WYSTRAŻAĆ SIĘ FAŁSZYSTW.

